

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۱/۰۵/۱۳

رنگل اریوژی

د خوشال په فکر

پوهې ته د لاسرسی لار او شرایط

شپږمه برخه

ج - د منظمې زده کړې او ښوونې چاپېریال:

د منظمې زده کړې او ښوونې بهیر او ځای هم د ټولنیز چاپېریال برخه گڼل کیږي. خو د چاپېریال دا برخه د نورو سره ځنې توپيرونه لري. زده کړه او ښوونه د چاپېریال په نورو برخو کې په منظم ډول د کوم پلان له مخې نه ترسره کیږي. مانا دا چې ماشومان او ځوانکي نسل په کور، کلي او ولس کې د مور، پلار او ولس د نورو لویانو یا مشرانو نه د ژوند په بیلابیلو برخو کې زده کړې کوي. په ټوله کې هر چیرې او هروخت پخوانی نسل خپلې تجربې ځوان نسل ته د منظمو زده کړو او ښوونو له چوکاټه بهر هم ورا انتقالوي او هغه په خپلو تجربو سنبالوي، خو دابهیر د کوم پلان په بنسټ نه ترسره کیږي، نه کوم تعلیمي نصاب لري او نه مهال ویش لري. ځانگړي درسي وسايل لکه کتاب، قلم، کاغذ او په همدې ډول ځانگړی مسلکي استاذان او ځانگړی مسلکي زده کوونکی هم نه لري. په دې چاپېریال کې ځوان نسل په اصل کې د زاره نسل څخه د تقلید له لارې زده کړه کوي. د زده کړې او ښوونې منظم چاپېریال بیا هغه وخت رامنځ ته کیږي چې زده کوونکي یوازې او یوازې د زده کړې له پاره استاذ یا ښوونکي ته کښیني او ښوونکي هم هغه څوک دی چې ښوونه یې مسلک او یا لږ تر لږه د مسلک یوه برخه وي. د منظمو زده کړو په ځینو برخو کې یوازې لوست زده کیدل. زموږ په ډیرو جوماتونو کې تراوسه پوری د لیک ښوونه او زده کړه نه ده رواج شوی. په ځینو برخو کې بیا لیک او لوست دواړه زده کیدل. د لیک او لوست زده کړه د منظمو زده کړو او ښوونو یوه بله ځانگړتیا ده. د لیک او په تیره بیا د لوست زده کړه انسان ته دا امکان په لاس ورکوي چې ځان داستاذ نه مستقل کړي او په خپله د کتابونو د لوستلو له لارې خپله پوهه، څومره چې غواړي، پراخه او ژوره کړي. خوشال خټک د منظمې زده کړې او ښوونې د ښه تنظیم او پرمختگ له پاره په خپل وخت کې کتوري پوهنیزې هڅې کړې دي. ده نه یوازې د زده کړې او ښوونې په ډیډکټیک (د متن او میتود ټاکنه) کارکړی دی بلکې له سره یې د مور په نس کې ماشوم جسمي روغتیا او سلامتیا ته هم پام کړی دی او په دې عقیده وچې د حاملې میرمنې کړه وړه دهغې په نس کې ماشوم په جسمي روغتیا او سلامتیا اغیزې لري. نو ځکه باید هغه څه ونه کړي چې د ماشوم ودې او روغتیا ته زیان رسوي. دی په خپل اولاد باندې د حاملې میرمنې پاملرنې ته د روزنې او پالنې په سترگه گوري اولیکي چې: «اولاد یازوی وی پالور، خو چې عورتینه په فرزند ډکه شی، نور یې تربیت لازم شی، حامله عورتینه دې د روند بار نه اخلی تر لوره دی نه تر پلې بادگین طعام دی نه خوری. لکه مار، مزرې، مهیب ځینر دی په سترگونه گوری، چې زړه یې ورته وشي هغه څیر دی زروخوری. غم عصه، جنگ ژړا دی نه کا، چې په دا څیزونو کې مسطور شول که بر عکس یې وکا د فرزند زیان کولو ډار دی.» [بختیانی خدمتگار. په دستار نامه کې ښوونیز او روزنیز اړخونه ټول افغان ۲۰۱۰/۳/۲] د زیږیدو یا د نیاته د راتگ سره سم ماشوم د نوي چاپېریال سره مخامخ کیږي، کورنې په تیره بیا مور او پلار ته یې نوي مسولیتونه ور په غاړه کیږي. په دې وخت کې د خوشال خټک سپارښتنه داده چې: «اوله خبره چې په دا دنیا د ده تر غور تیریری د خدای رسول نوم دی وی. غوغا دی پری نه کا، چرکین سری دی هو ر ته نه وی، هسی دی نه تفاری چې گرم شی، خولی شی، بیا زر بر مندی کا، په دا کې با د وهی _ هغه چې وایې هلک مرگبو وواوه. مرگی نه وی، هم دا باد زحمت وی. هلک دا اوم وی، دنیا په گرم په سرد هوا عادت نه وی، مور تپاک پی وکا، له باد یې ډیر محافظت وکا، خو چې بر مندی، هوا پری اثر وکا وژاری، پس په څووم ورځ شین ومړی. که او ری وی، منی وی، سپرلی وی اصلاً دی نه پتوی، هم هسی دې پریردی. که بلیردی هم هاله دې بلیردی چې اوه اته ورځی تیر شی. هم په نری ځادر دې بلیردی، که ژمی وی د ساره د ماره

د پاڼو شمېره: له 1 تر 3

دې په گرمه خونه ، کوټه کې ساتی ، چې هوايي په یو شان وی . نه ډیره توده ، نه سره معتد له هوا په هر وخت ولره بویه.» [همدلایکته] وینو چې خوشال خان په دې لیکنه کې د مور په نس کې او هم د نوي زیږیدلي ماشوم د جسمي سلامتیا او روغتیا یا ناروغتیا لاملونه دهغه د واقعي چاپیریال په پاکي یاچټلي، ساره یا تودوخي، روحي فضا او نورو کې ویني او په هکله یې لازمي لارښوونې کوي. په دې توگه دا هڅه هم کوي چې د ماشومانو د طبابت په برخه کې هم د بشر په تیره بیا د پښتون قوم فکرداو هامو او خرافاتو (پیریانو، میرگیانو، تنبت، دم، تاویز، زیارت او نورو) نه پاک او ازاد کړي او دعلم او عقل په لور یې روان کړي.

خوشال خټک په دې عقیده و چې ماشوم ، که لور او که زوی وي، په څلور کلنۍ کې د منظمو زده کړو وړتیا ترلاسه کوي. « چې دڅلورو کالونو، څلورمیاشتي، څلور ورځي، په لوستن دې کښینوي...» [همدا لیکنه] د دې ټکو په لوستو مې د خپل ژوند هغه شیبې را یادې شوي چې د ملا صاحب څخه د زده کړو له پاره جومات او بیاڅو کاله وروسته په ښوونځي کې د ښوونکي څخه د زده کړو له پاره لمړي ټولگي ته ورننوتم. داچې تر دې د مخه مو د ملا صاحب او هم د معلم صاحب دڅپرو او لښتو په باب د یر څه اوریدلي و، نوله ډاره مې زړه لږ زیده او ژبه مې بندیده. د ژوند په اوږدو کې مې د پښتو ژبې دا پخوانی مثل، چې متأسفانه لا تر اوسه ژوندی، هم زده کړې وایي: «چیرته چې ډب وي، هلته ادب وي » او په ښوونځي کې یوه ورځ د فارسي ژبې ښوونکي زموږ د فارسي ژبې درسي کتاب او پرو گرام نه بهر په توره تخته دا لاندې شعر ولیک او ښه یې په پوه کړو:

تعلیم معلم به کسی ننگ ندارد
تیغ که به صیقل بخورد زنگ ندارد

دلگیر از آنیکه سهیلت زده سیلی
سیبیکه سهیلس نزند رنگ ندارد

دلته وینو چې په مثل کې « ادب » او په شعر کې زده کړې ته لوی ارزښت ورکړ شوی دی، خو ورسره سم « د ب او » سیلی « د ادب او د علم سره داسې تړل شوی دي چې گوندي هیڅکله یوله بله گوښي کیدلی نه شي. رښتیا داده چې په شعر او مثل کې « د ب او » سیلی « او یا په ټوله کې جسمي جزا ماشوم ته دور زده کړې یانې دهغه دښوونې اوروزني د یوازني میتود، د یوازني لارې او یا حتی د ادب او معرفت د سرچینې په توگه پیژندل شوي دي او دا هم په داسې حال کې چې ماشوم ته جسمي جزا ورکول په خپل ذات کې هیڅ ډول اخلاقي او علمي بنیاد نه لري او هغه څه چې د علم او انساني اخلاقو سره په ټکر کې وي د علم او ادب په زده کړه کې کومه مرسته هم نه کوي. د ماشوم وهل ټکول نه یوازې دهغه د استعداد او ذکاوت د ودې او پرمختگ سره هیڅ مرسته نه کوي بلکې د ماشوم په جسمي او روحي سلامتیا داسې تیری دی چې بدن او روح ته زیان رسوي. نوځکه جسمي جزا د علم او ادب دورښوونې، نه بلکې د ماشوم په وړاندې زور زیاتي ته د مشروعیت دور کولو لارده.

خوشال خان په خپل وخت کې ښيي چې د ماشوم بدن او روح دواړه تنکي دي، د چاپیریال دښو په وړاندې له ځانه اغیزناکه دفاع نشي کولی، ښه او بد ورباندې ډیرې اغیزې شندي. نوځکه: « چې اوستاد لره ورشي په اول سبق دي وبخښل شي. معلم دي ورسره هنر کاچې آزار یې نه کا. دده په زړه دي ورسره چلیږي ». [همدلایکته] په دې ډول زده کوونکي یازده کوونکي ورو ورو دصمیمیت په فضا کې د زده کړې اوښوونې د نوي چاپیریال سره بلدیري، د ښوونکي او زده کوونکو ترمنځ د باور فضا جوړیږي او زده کړو ته د زده کوونکو هڅه او هوس زیاتیري. خوشال خټک په دې عقیده وچي: « که هلک عالی فطرت وی تر اوه کالني پوری سواد خوان شی ». [همدلایکته] د سواد زده کړه د علم د زده کړې پای نه دي بلکې دهغې بنسټ دی. په دې بنسټ نوره لوړې زده کړې پیل کیږي. خوشال خټک په دې زده کړو جوړه او هلکان یانې دواړه، ښځینه او نارینه جنس، مکلیف گڼي او په دې برخه کې د ښځینه او نارینه جنس ترمنځ کوم توپیر نه مني. زده کړې هم د جونو او هم دهلکانو حق بولي او کورني باید د دواړو سره د دې حق په ترلاسه کولو کې مرسته وکړي.

که څه هم خوشال خټک د دې پړاو زده کړې هم د جونو او هم دهلکانو حق او مکلفیت بولي او په دې ډول دهغو تر منځ د حقوقي توپیر سره مخالفت کوي، خودهغو تعلیمي نصابونو تر منځ توپیر څرگند ښکاري چې ده دواړو جنسونو له پاره بیل بیل جوړ کړي دي. دی د نارینه وو له پار په خپل نصاب کې وایي چې: « اول دي قران ولولی ، په قران کې پنج سوره او ایته الکرسی ، حدیث اقوال د مشایخانو ، علم طب دادی ولولی ، العلم علمان علم الابدان و علم الادیان ، علم نجوم واجب دی چې وکا ، له فارسی مثنوی المعنوی ، سلسله الذهب ، نفحات الانس، معارج النبوه ، شاهنامه ، سکندر نامه ، ظفر نامه دا کتابونه دی مطالعه کوی . اخلاق ناصری ، په تمام غور گلستان دی په یاد کا ،

تمام عمر که د تحصیل په کار کې تیریری سعادتي دی او که نه دا هومره چې وکېنل شو دا خو دی وی ، چې ددین دنیا له خبر داری مایوس نه وی ، نقص یې په قابلیت کې واقع نه وی . دا خو یې مرتبه په مرتبه د علوم بخره، دا هومره چې وشي د قابلیت د دایری په خارج نه وی . چې د علم خوند بیا مومی ، د علم پایان نشته ، پخپله به ورپسی کوښښ کا .» [همدا لیکنه]

خوشال خان دهلکانو دروزني خني نوري ځانگړتیاوې هم په گوته کوي او تینگار کوي چې هلک باید ډیر ونه نازول شي ، د ساده جاموداغوستلو سره دی عادت ونیسي او په سینگار پسې دي نه گرځي. سینگار د ښځو کار دي او دسري سینگار هنر او کمال دی. باید درنه ناسته او ولاړه اولور اخلاق زده کړي. هروخت دي په خوند ور خوراک پسې هم نه گرځي، کله کله دي سپوره ډوډی هم خوري. جسمي ځواکمني او مقاومت هم باید په پام کې ونیسي، په غارمه اوساره کې دي سرلوڅی او پښی لوڅی هم گرځي. دا کار ورته گټه لري. په داسې حال کې چې هلک یازوی له نازولتوب نه لري ساتي او په عمل کې یې د زمانې دسختیو او لوړو اوژورو سره آشنا کوي، دلور په روزنه کې بیا بل نظر لري او تینگار کوي چې لور دي نازنینه وساتل شي، دهغي عصمت، عفت، شرم، ادب او حیا ته وچت ارزښت ور کوي. د نورو علومو او هنرونو تر څنګ باید دکور دچارو اړوند مهارتونه او دځان دسینگارولو پوهه هم زده کړي. سربیره پردې دښځینه زده کوونکو په تعلیمي نصاب کې ژبي او ادبیاتو ته هم دنارینه زده کوونکو دتعلیمي نصاب پرتله پراخ ځای ور کړشوی دی. دلور د ښوونې اوزونې په هکله خوشال ختک لیکي چې:

« لکه د زوی تربیت لازم دی ، مینه پری بویه هسی په لور مینه بویه بلکه لونه لاحقداري دي . د هلک والی د تربیت کار خو لکه د زوی هسی دلور ، امالور دي نازمین ساتله شی د عصمت ، د عفت ، د شرم ، د حیا ارشاد دی ورته کیږی . په لوستن خو قران ، د مسایلو کتابونه چې د طاققت عبادت و قوف یی تمام د فرایضو د سر ننتو ددین د چارو وشي ، مرغوب رنگین حکایتونه ، شیرین بیا نو نه ، اقوال د بزرگانو ، مشایخانو په یادګا، قصی افسانی هم زده کا ، هنر د شطرنج دادی هم ښه زده کا ، دستی کار لکه کښیده دا مهارت دی تمام وی د پختن ، داشتن ، د کاله داراستن د خپل ځان د ارایش ، خوشبویی د سازولو علم دادی ډیر وی . . . بزرگی دعا، بزرګ سورتونه ، د قران څو یادول شی هومره دی په یاد کا د نظم قصاید ، غزلیات ، ادبیات دی هم لږ ډیر په یاد کا ، چې د شعر په کار کې څه خو و قوف یې وی . دیوانونه دی نه لولی ، مګر گلستان بوستان هر گا چې تر نه کاله ورسپړی ، د پلار د مشرانو ورونو ، د ترونونه دي هم په ادب اوسی ، گستاخ ویل ناست ولاړه دي نه کا .» [همدالیکنه]

په دي ځای کې خوشال خان «دخپل ځان داریش، خوشبویی د سازولو علم» د جونو له پاره په داسې حال کې لازم گنی چې سینگار د مردانو کار نه گني. د سینگار نه کول خود سینگار د زده کولو اړتیا هم له منځه وړي، مانا داچې نارینه وو نه سینگار کاوه او نه یې زده کاوه. په دي صورت کې د سینگار په برخه کې نارینه ماهرانو او پوهانو هم وجود نه درلو. په دي ځای کې دا پوښتنه پیدا کیږی چې جونو به «دخپل ځان داریش، خوشبویی د سازولو علم» له چا زده کاوه؟ ایا په هغه وخت د دي ځانګې ښځینه ښوونکو او ماهرانو وجود درلود اوکه نه دخوشال خان مقصد داوو چې جونه دي دا هنر د میندو او په کور او کهول کې له نورو تجربه کارو ښځو څخه زده کړي. زه (د دي کربنو لیکونکی) دي پوښتنو ته ځواب نه لرم، خدا وایم چې دخوشال خان تعلیمي نصابونه دنن ورځې تعلیمي نصابونو سره نه پرتله کیږي. باید هیږنه کړو چې دخوشال دزمانی او نن ورځې ترمنځ څه نا څه دری نیمې پیړی واټن پروت دی. دوخت په بهیر کې هرڅه بد لیږي، دځینو پوهنیزو لاسته راوړنو دوران تیریری، نوې پوهه اونوي پوهنیزې ځانګې سر را پورته کوي اورا پیدا کیږي. په دي لړ کې د خوشال خان څخه د کمپیوټري پوهې غوښتل دپوهنپارانو کار نه دی، سقرات، اپلاتون او ارسطو هم د البرت انشتاین په نسبییت تیوري نه پوهیدل. مور په ټوله کې په دي واقعیت سترګې نه شو پټولی چې خوشال ختک په خپل وخت کې پښتون قوم له پاره بی مثله خدمتونه کړي دي. ده دپښتون په تاریخ کې دلومړي ځل له پاره په پښتو ژبه دزده کړو له پاره تعلیمي پلانونه او تعلیمي نصابونه جوړ کړي دی او له دي لارې یې دزده کړې او ښوونې په چارو کې نوی نظم راوستلی او دزده کوونکو او ښوونکو پرمخ یې دزده کړې او ښوونې لار روښانه کړې ده.